

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r550730101,ZLOTOGORSKI-Ludwik.html>
2023-03-21, 18:07

ZŁOTOGÓRSKI I Ludwik

Osoba

ZŁOTOGÓRSKI Ludwik

Urodzony

1888

Zmarł

1954

Opis

powstaniec wielkopolski, komendant powstańczy miasta Gąsawa, komisarz PP, urzędnik państwowy.

Ur. 15.08.1888 r. w miejscowości Drewno niedaleko Żnina w rodzinie właściciela 40 ha gospodarstwa rolnego - Józefa i Rozalii z domu Priebe. W rodzinnej wsi ukończył szkołę ludową (4 klasy), a następnie Szkołę Rolniczą w Żninie, gdzie uzyskał maturę w 1907 r.. W 1908 powołany do służby wojskowej w armii niemieckiej (do 1910 r. w 54 pp w Koszalinie). Po zakończeniu służby wojskowej pracował na roli u swego ojca do chwili wybuchu I wojny światowej. W 1914 r. zmobilizowany został do 49 pp rez. W Gnieźnie. Od VIII - XII przebywał wraz z pułkiem na fr. wschodnim (Prusy Wschodnie). Od grudnia 1914 r. do stycznia 1915 r. przebywał w szpitalu w Olsztynie (ślepa kiszka). Następnie przydzielony został do batalionu zapasowego 61 pp w Toruniu i z stamtąd przydzielony do Oddziału Szkoleniowego rekrutów w Hammerstein (na Pomorzu). 18.03.1918 r. przydzielony do batalionu marynarki w bazie morskiej w

Brugii (Belgia). Pod koniec listopada 1918 r. powrócił do Drewna. Już po powrocie do domu otrzymał stopień plutonowego. 31.12.1918 r. powołany został przez władze powstańcze w Żninie na stanowisko komendanta miasta Gąsawa (pow. żniński). 4.04.1919 r. wstąpił ochotniczo do Żandarmerii Krajowej w Pleszewie (w stopniu wachmistrza). Od kwietnia do czerwca 1919 r. był na praktyce objazdowego. Objazdy odpowiadały terytorialnie powiatom, a im podlegały posterunki i obchody we wsiach. 25.06.1919 r. objął objazd w powiecie rawickim z siedzibą w Jutrosinie. Po przejęciu miasta Rawicza od Niemców przeniesiony do Rawicza, gdzie przebywał od stycznia 1920 r. do 1.07.1920 r.. W dniu 1.07.1920 r. Żandarmeria Krajowa została przemianowana na Policję Państwową i został powołany na Komendanta Powiatowego Policji Państwowej w Lesznie w stopniu aspiranta (od 1920 do grudnia 1926 r.). Podczas służby w Lesznie awansował z dniem 1. 02.1921 r. na podkomisarza, a z dniem 1.07.1922 r. na komisarza. Obowiązki te pełnił do dnia 30.11.1926 r., kiedy to został przeniesiony na komendanta powiatowego do Ostrowa. 1.08.1938 r. został przeniesiony na stanowisko komendanta powiatowego do Nowego Tomysła. Był współzałożycielem Policyjnego Klubu Sportowego w Nowym Tomysłu(1.02.1939 r.). W dniu 2.09.1939 r. wraz z policją powiatu ewakuował się w kierunku wschodnim razem z cofającą się Armią „Poznań”.

W okresie okupacji niemieckiej przebywał w Radomiu pod przybranym nazwiskiem Paweł Liberski (od 1942 r. jako Ludwik Złotogórski). Pracował w branży żelaznej Kazimierza Sołtysiaka, jako jej kierownik (od 11.11.1939 r. do 17.01.1945 r.). 18.01.1945 r. zgłosił się do Miejskiej Komendy Milicji Obywatelskiej w Radomiu do delegata Komendy Głównej MO z Lublina, który mianował szefem referatu paszportowego. Na tym stanowisku pozostawał do 5.06.1945 r.

Po zakończeniu działań wojennych wrócił do Nowego Tomysła i z dniem 1.10.1945 r. zatrudniony został w Starostwie Powiatowym, gdzie kierował szefem referatu karno - administracyjnego. W dniu 12.06.1945 r. wstąpił do PPR. Inwigilowany przez Urząd Bezpieczeństwa.

Zm. 12.03.1954 r. w Nowym Tomysłu. Żonaty, posiadał dwoje dzieci. Odznaczony: SKZ, Odznaką pamiątkową za powstanie 1918 r..

Bibliografia

Z. Kościański, Złotogórski Ludwik (1888-1954), (w:) Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego

1918-1919, t. XIV, red. B. Polak, Poznań 2017, s. 187-189.

Autor wpisu

Zdzisław Kościański